

Név: Sipos Nóra

- Szak, évfolyam: Emberi erőforrás tanácsadó (angol nyelven), 2. évfolyam
- Tanév: 2017/2018 tavaszi félév
- Célország, város: Portugália, Porto
- Fogadó intézmény: Universidade Portucalense

Sipos Nóri vagyok, a PTE-KPVK mesterszakos Emberi erőforrás tanácsadás szakos hallgatója és még időben, a mesterszak harmadik félévében ütött szöveget a fejembe, hogy nem fejezhetem be az egyetemet anélkül, hogy kipróbáltam volna az Erasmust. Következtetésem az Erasmus félév után: szerintem egy diák sem léphetne ki anélkül az egyetem kapui közül, hogy nem használta ki ezt a zseniális lehetőséget. Ennek számtalan okát alább hosszasan is igyekszem kifejtetni, és sok társammal együtt mindenkit buzdítani arra, hogy tegye túl magát azon a rengeteg érven, amit eddig össze tudott gyűjteni azt erősítve, hogy ezt nem nekik találták ki. Biztosíthatlak, hogy fél év múlva Te is egy lelkes beszámolót írsz majd visszaesőppenve Magyarországra, miközben nosztalgiázva fotókat és videókat nézegetsz a kint töltött időről, és épp a reunion-t tervezed Erasmusos kis barátaiddal a világ minden tájáról.

Egyik tanárom, karunk Erasmus koordinátora vendégoktatóként töltött kint pár napot Portóban, Portugália északi ékszerdobozában. Az ő buzdító ajánlására szeretünk bele csoporttársammal a lehetőségbe és utójelentkezéssel megpályáztuk az ösztöndíjat. Gyorsan eldőlt az eredmény, elnyertük, minden kétségünket félretéve (voltak ilyenek, feleslegesen) ugrálva örültünk és kezdtük el tervezni kint tartózkodásunkat. Persze korábban már százszor hallottam az ösztöndíjról, tanultam már külföldön nyári, téli egyetemen egy-egy hetet, de én tényleg abba a kategóriába tartoztam, aki még így is félt egy darabig a külföldön éleéstől. Ennek okát már csak egy felesleges rögeszmének tartottam az első ott töltött napom után és most is alig várom, hogy megint megismétlődjön minden fázisa egy hasonló élménynek!

Repjegy vásárlás, papírmunka, kurzusok böngészése és választása, hipp-hopp elrepült az a pár hónap. Nem mondanám magam az adminisztráció koronázatlan királynőjének, tartottam a kurzusfelvételtől, de szerencsére nagyon könnyű dolgom volt. A küldő és fogadó egyetem koordinátora, rugalmas segítségük átlendített minden adminisztratív akadályon.

Külön felhívnám mindenki figyelmét az Erasmus-szal párhuzamosan pályázható Campus Mundi ösztöndíjra! A pár fokkal több energiát igénylő pályázat leadása járt egy kevés utánjárással, de megérte. Szinte dupla annyi ösztöndíjjal, számolgatás nélkül koncentrállhattunk a sulira, utazgatásra, élmények gyűjtésére. Én, aki végig dolgozta az egyetemet úgy éreztem, fél év nyaralásra mentem. Persze volt dolgom kint is, csak annyira élveztem az ott létet, hogy minden kötelezettség a kellemes időtöltés kategóriájába tartozott.

Igyekeztem kevés elvárással kimenni és megfogadni, hogy minden biztató lehetőséggel megpróbálok élni majd. Készítettem bakancslistát a helyekről, amiket tudtam, hogy meg szeretnék nézni, de hagytam magam úszni az árral. Végül eljött a február negyedike, egy itthon havazós nap nem is lehetett volna alkalmasabb a repülésre egy ígéretesebb időjárással kecsegtető országba. (Mint kiderült, Portugália utolsó tíz évének leghidegebb és rendkívül szeles tavaszát töltöttem kint, de a repüléskor érzett izgatottságomat ez akkor még nem befolyásolta, és különben is, meg lehet szeretni az esőt. ☺)

Rendkívül egyszerű volt az utam a szállásig, mivel a három lakásból álló apartman ház egyik lakását pár héttel indulás előtt lefoglaltuk. A kari Erasmus koordinátorunk megadta egy korábban Portóban tanuló lány elérhetőségét, és csodával határos módon a barátai által bérelt belvárosi, felújított házban érkezésemkor készült el az egyik lakás, nem mellesleg a város egyik legszebb panorámáját tőlünk három perc sétára találhattuk. Az egész szemeszter ideje alatt ezt szerettem a legjobban, hogy pár perc séta alatt ott találtam magam a történelmi belvárosban, rögtön találkozhattam a barátaimmal, és a hazamenetelt gyakran gyalogosan tettem meg, mert a Ponte Luis kilátását soha nem lehet megunni.

Ponte Luis és túloldalon a pezsgő Ribeira

Az ösztöndíj beosztása nem biztos, hogy fog menni a kezdeti élményáradatok miatt, de amint megnézed a számlatörténetedet az első hónap után, újra értelmezed az kulináris élmények áthelyezhetőségét otthonodba. ☺ Az ösztöndíjam utazásokkal kiegészítve, szűkülés nélkül kielégítette minden igényemet az öt hónap során, amiért tényleg rendkívül hálás vagyok. Alapvető költségeim kimerültek a szállás (kb. 300 EUR/hó), tömegközlekedés (zónákra van osztva a város, attól függően, hányat használ, 30-60 EUR/hó átlagosan) és a bevásárlás, szórakozás témáiban. Utóbbit viszont hónapokra bontva nem számoltam át, mert teljesen változó volt. A városi menük 5-10 EUR között mozogtak. Mivel az egész félév alatt kísérletezgettem különböző receptek elkészítésével a barátaim számára, az étel alapanyagokat igyekeztem zöldségestől beszerezni, ami elképesztő, mennyivel olcsóbb az utca túloldalán, ha nem a szemben levő boltban vesszük.

Az egyetem, ahova jártam, egy modern magánegyetem volt; Universidade Portucalense. A kávézójában kapható ínycsiklandó péksütemények, frissen facsart narancslé után sokkal jobban esett a portugálul hallgatott óra, amiből kezdetben semmit nem érttem és bíztam benne, hogy angolul is meg lesznek tartva. Miután rájöttem, hogy tévedtem, angolul olvastam a diasorokat és a segítőképz tanárnőnek hála könnyen felzárkóztam, angolul vizsgáztam. Alapvetően rugalmasak a tanárok és Susana, az egyetem Erasmus koordinátora az erre a munkakörre legalkalmasabb személy. A nap bármely szakaszában segített eligazodni kurzuscseré, utazás, tanárokkal való kapcsolattartás kérdésében. Jó tanács! Ha úgy érzitek, nehéz egy kurzus, nem nektek való, magas a követelmény, az első hónapban nyugodtak leadhatjátok és könnyen felvehettek helyette egy másikat. Ezt érdemes meglépni, hogy ne kelljen a tárgy teljesítésén stresszelni a félév végén.

Nehéz lenne kiemelni egy élményt a félévből, minden hiányozna, ha nem így történt volna, és csak úgy repült az egész. A heti rendszerességgel megtartott portugál kultúra óra, ahol minden héten egy új helyre utaztunk. Az esti séták a hazavezető hídon a gyönyörű naplementével. Az óceánparti piknikezések. A jó idő megérkezéssel egyre többször megtartott kerti mozizás a barátaim házában, miközben a grill illat járja át a kertet. A család és barátok látogatása, akikkel életem legjobb nyaralásait töltöttem felváltva és láthattam a csodás Cabo da Roca-t, Európa legnyugatibb pontját, Sintrát, és a gyönyörű Miramar strandján sétálgattunk, Aveiroban hajókáztunk. A túrázások az Azori-szigeteken. A sátrazás Geres nemzeti parkjában, ahonnan a vízesésről ugráltunk és egész éjjel a

melegvízű folyóban fürödtünk és buliztunk, sátraztunk a fák között. A kedvenc éttermem, az A Sandeira szendvicsei és helyi bora. Így volt tökéletes, minden élményével és tapasztalatával együtt, és ezúton köszönöm a segítséget kiemelve Várnagy Péter tanár úrnak, Buda Rékának, és Susának. Meg persze az összes remek embernek, akit az utazásom során megismerhettem és hozzáadtunk egymás életéhez. A legtöbb, amit kaphattam Portugáliától, az érzés, hogy minél előbb szeretnék újra úton lenni!

